

Kallelse

dec - feb 23/24

Betaniakyrkan
Betlehems kyrkan

Bild: Bo Lundblad

Evangeliska kyrkan

Kallelse, ett skört begrepp med möjligheter och risker

Bild: Ove Gustafsson

Kallelse är ett begrepp som används inom många områden, inte minst inom religion. I kristen tro berättas att "Gud är större" och har kallat alla människor. Gud älskar och vill leva i relation med oss alla, därför gäller även kallelsen alla människor. Guds kallelse ger således grund för människovärde, möjlighet till mening i livet och att få livsuppgifter.

Att leva i kallelse är ett levnadssätt. Till hjälp för detta behövs goda miljöer. För att kunna upprätta den behövande och mest skyddsvärda människan i Guds kallelse så kan och bör församlingens gemenskap vara värdefull och god. Generationer möts. Människans förmågor och möjlighet till utveckling får spelrum. En kallelse till bland annat ledarskap kan få plats. Vår livsresa/pilgrimsvandring underlättas.

Gud har kallat en kyrka och kallat den till enhet för att ge trovärdighet för ett gott budskap, evangelium. Att Guds kallelse och kyrka behövs för att bygga ett gott samhälle för skapelsen och däri ingående

människor blir en naturlig konsekvens. Det betyder även att Guds kallelse gäller fortsatt arbete mot klimatkatastrof, sjukdom, krig. Kyrkans kallelse gäller många fler uppgifter men får inte rum i denna text.

Guds kallelse kan bara fungera i en jämlik och demokratisk miljö. Om en organisation är auktoritär tenderar kallelsen att bli ett styrmedel för makt. Om en egen världsbild blir för stor med tendens till konspirationstankar blir kallelsen farlig och refererar ofta till högre makter för att ge makt och pengar. Några av ledarna i världen är för närvarande inga goda exempel.

Begreppet "kallelse" är skört och vi behöver leva i Guds kallelse i våra dagliga liv. Må Guds kallelse alltid vara större och må min egen kallelse livslångt prövas för att inte kantra. Det gäller såväl ledares, församlingars och kyrkans kallelse. Må Gud hjälpa oss!

Text: Gunnar Carlsson

JUL OCH NYÅR I EQUMENIAKYRKAN ÖREBRO

FJÄRDE ADVENT, JULAFTON 24 DECEMBER

10.00 SAMLING VID KRUBBAN I BETLEHEMSKYRKAN

PETTER HERMANSSON

10.00 SAMLING VID KRUBBAN I BETANIAKYRKAN

MONICA R STURZENBECKER

11.00 SAMLING VID KRUBBAN I HAGAKYRKAN

ANNA LENA EVEHÅLL, EVELINA BALKE

11.00 SAMLING VID KRUBBAN I VASAKYRKAN

FAMILJEN LINDÉ

22.00 JULNATTSGUDSTJÄNST I BÄCKALUNDS MISSIONSHUS

MONICA R STURZENBECKER

JULDAGEN 25 DECEMBER

07.30 JULOTTA I BETELKYRKAN

LENA WENTZEL

10.00 JULDAGSGUDSTJÄNST I BETLEHEMSKYRKAN

PETTER HERMANSSON, KÖREN, JULKAFFE

ANNANDAG JUL 26 DECEMBER

11.00 ANNANDAGSGUDSTJÄNST I VASAKYRKAN

MARTIN LINDÉ, ING-MARIE GÖTMAR

NYÅRSAFTON 31 DECEMBER

10.00 GUDSTJÄNST I HAGAKYRKAN

ANN-LOUISE HOLMLIND

11.00 GUDSTJÄNST I BETELKYRKAN

SÖREN CARLSVÄRD

18.00 NYÅRSBÖN I BETANIAKYRKAN

MONICA R STURZENBECKER

19.00 NYÅRSFIRANDE MED KNYTKALAS I BETANIAKYRKAN

NYÅRSDAGEN 1 JANUARI 2024

15.00 NYÅRSGUDSTJÄNST I VASAKYRKAN

RAJAN G MALL

16.00 NYÅRSBÖN I BETLEHEMSKYRKAN

TRETTONDEDAGEN 6 JANUARI

12.00 VÄRLDENS FEST I BETELKYRKAN.

ALLA FEM FÖRSAMLINGAR SAMLAS TILL EN HEJDUNDRANDE FEST MED FOKUS PÅ EQUMENIAKYRKANS INTERNATIONELLA ARBETE.

VI INLEDER MED KNYTKALAS, TA MED DIG NÅGOT ATT ÄTA SOM RÄCKER TILL DIG OCH EN TILL SÅ DUKAR VI UPP VÄRLDENS GODASTE BUFFÉ-BORD.

DÄREFTER TAR GERARD WILLEMSSEN FRÅN EQUMENIAKYRKAN MED OSS PÅ EN RESA JORDEN RUNT.

Equmeniakyrkan

I ÖREBRO

När vi återvände till Ecuador 2010 träffade jag kvinnor som levde ett mycket svårt liv och många av dem öppnade sina hjärtan för att dela de dåliga minnena av övergrepp i sin barndom och ungdom, andra pratade om övergreppen de upplevde med sina partner. I Ecuador har det varit tabu att prata om misshandel och övergrepp mot kvinnor men under det senaste decenniet har kvinnor haft modet att börja prata om dessa frågor.

Utbildning får kvinnor att lyfta ansiktet och sluta tuga. Många kvinnor hade inte självförtroendet att berätta sina historier för män eftersom majoriteten av övergreppen de hade blivit utsatta för hade varit från män. Jag minns en gång en kvinna som närmade sig mig och öppnade sitt hjärta om smärtan hon kände. Jag kände mig hjälplös eftersom jag inte hade några verktyg för att hjälpa den här kvinnan, det enda jag bar med mig och kunde dela var min tro. Min hjälplöshet inför sådana behov ökade och jag bad Gud visa mig hur man kan hjälpa kvinnor. Det var dessa smärtsamma berättelser som fick mig att studera till en masterexamen i familjeterapi och rådgivning. Så det var där som idén att skapa ett projekt för att arbeta med detta problem började.

Gud visade oss hur vi skulle göra det. Tillsammans med min man Petter delade vi denna idé med andra församlingsledare och Gud gav visionen och arbetslaget. Så här skapades Vingar till frihet. Under de senaste fyra åren som jag arbetade som missionär i Förbunds kyrkan i Ecuador fick jag möjligheten att arbeta med projektet Vingar till frihet. Vingar till

frihet är idag ett förebyggande arbete och psykologiskt vårdcenter för kvinnor som utsatts för våld i hemmet.

Varje vecka reste vi genom provinsen Manabi för att träffa olika kvinnogrupper och prata om att förebygga våld. Vi jobbade intensivt i fyra dagar med samma grupp och sista dagen hade vi gruppterapi. Den första dagen var alltid lite obehaglig eftersom det pratades om vad våld är och många kvinnor började identifiera sig med det. Den andra dagen kom fler människor eftersom ordet spridit sig till deras familj, vänner och grannar. Många av dem tog med sig fler kvinnor för att höra budskapet. Sista dagen gjorde vi gruppterapi och med en enkel fråga ställd till gruppen öppnade de sina hjärtan och vi gjorde oss redo att lyssna på berättelser fulla av smärta. Vid varje besök hörde vi historier, vissa mer smärtsamma än andra och även om detta aldrig slutade att överraska oss, fylldes våra hjärtan av sorg när vi hörde dem. Flera kvinnor, som insåg att de levde i farliga relationer, bad om vår hjälp och

de fick personlig terapi med psykologen på centret och om de behövde juridisk hjälp följde vi med dem under hela processen.

Jag minns att vi en dag efter att ha rest i ungefär 90 minuter i fruktansvärd hetta anlände till en ödslig stad med ungefär 50 hus och det var bara fem kvinnor som väntade på oss. Först kände jag mig lite arg för en så lång resa på en väg full av stenar, ödslig och med fruktansvärd värme. Vi åker ändå dit och träffar bara fem kvinnor. Jag tänkte på alla resurser, planeringen och allt det kostade att komma dit. Utifrån deras utseende var det mycket svårt att veta åldern på varje kvinna på den platsen. En av kvinnorna där tog med sig sin mamma och enligt hennes utseende såg hon ut som en gammal kvinna. Den kvinnan var bara 50 år men livet hon hade levt fick henne att se så gammal ut. På den platsen fanns det bara en skola och många flickor går bara i skolan och gifter sig sedan. Där tar barndomen och ungdomen slut. Alla tjejer går inte i skolan. Många stannar hemma och arbetar på fältet med sina föräldrar.

Den kvinnan som såg så gammal ut hade gift sig vid 13 års ålder och hennes partner hade misshandlat henne i alla år, slagit henne så mycket att hon hade svårt att höra och hennes röst hade tystnat. Hon kunde inte höras, hennes röst var så låg och hon var väldigt rädd för att prata. Hennes dotter, en ung kvinna, sa när hon hörde undervisningen att min mamma har upplevt övergrepp och idag tog jag med henne eftersom hon behöver hjälp. Min pappa har slagit henne i alla år och hon är sjuk på grund av misshandeln som min pappa har gett henne. Den dagen följde en advokat med oss och han sa att han skulle hjälpa henne gratis. Hon fick juridisk hjälp och jag hoppas att hon nu kan leva ett liv i fred. Efter att ha sett den här situationen tackade jag Gud för att han lät oss vara ett ljus på denna kvinnas väg och hjälpa henne. Jag förstod att Guds planer är annorlunda än mina, Guds nåd var med den kvinnan och på grund av henne var vi där den dagen.

Text och foto: Andrea Hermansson

VÄRLDENS FEST, 6 januari 2024 kl 12.00 i Betelkyrkan

Equmeniakyrkorna i Örebro inbjuder oss alla till en fest för Världen. Festen börjar med ett knytkalas, där alla som har möjlighet bidrar med något till buffébordet. Har du inte möjlighet att ta med något ätbart är du ändå självklart välkommen. Tillsammans får vi dela på mat och gemenskap, det blir en fest bara det!

Temat för årets insamling är *Ett värdigt liv för alla*.

Inbjuden gäst är Gerard Willemsen, chef för internationella enheten i Equmeniakyrkan. Han kommer att berätta mer om vårt internationella arbete. Vi kommer att få en hälsning från Ecuador och arbetet med Vingar till frihet, ett projekt som vi fick information om i höstas av Paola Delgado. Vi i den gemensamma internationella kommittén planerar för att lyfta detta arbetet kontinuerligt under 2024.

Under Equmeniakyrkans insamlingsperiod kommer vi att varje söndag lyfta olika missionsområden i våra församlingar. Första söndagen i advent blir det Pakistan, sedan följer Kongo, Ecuador, Thailand och Nicaragua. Tillsammans kommer vi i våra olika kyrkor att be för vårt gemensamma arbete.

Text: Ann-Charlotte Mellåker

Ett värdigt
liv för alla

Det är nåd att få vara med

När jag var barn var jag rädd att jag skulle få en kallelse. Det ordet användes av missionärer på besök i min hemförsamling och de kunde samtidigt berätta hur kallelsen tagit dem till länder långt bort.

Kallelsen hade tagit dem till länder med få vägar men många skorpioner och spindlar, krokodiler och kannibaler. Och jag som fick hemlängtan bara jag gick över gatan hemma i Åmål.

Så småningom fick jag både en och flera kallelser. Till tandläkaren och rektor bland annat. Det var inte roligt! När jag sedan hörde någon tala om att hon fått ett kall kändes det som om jag stött på ett av svenska språkets kyligaste ord. Dessutom fanns missionsbefallningen! Befallning!? Det lät inte heller så trevligt.

Långt senare i livet har jag förstått att kallelse enligt Bibeln är en vägledning från Gud som innebär hjälp att finna min livsuppgift. Kallelsen är till för att jag ska hitta rätt och slippa gå vilse bland alla erbjudanden och möjligheter och lockelser. Gud har skapat mig och känner mig bättre än jag känner mig själv. Han vet vilka gåvor jag har och vill att jag själv ska upptäcka dem för att få ett så meningsfullt liv som möjligt.

Kallelsen innebär inte i första hand att vi blir ivägskickade. När ett företag kallar på oss för en anställningsintervju är det för att de vill att vi ska komma. När Gud kallar på oss är det också en inbjudan: "Kom!" Den mest angelägna kallelsen är att bli kristen. Då får vi komma för att lära känna Gud och bli trygga i Guds närhet. Sedan lägger Gud armen om oss och säger att nu är det dags att gå tillsammans ut i tjänst. Men det börjar alltså med att komma, inte att gå iväg.

Var och en har en egen kallelse, eller rättare sagt flera kallelser. Det kan gälla olika saker samtidigt, som till exempel ett yrke, ideella uppdrag i församlingen, ansvar gentemot familjen och andra närstående samt uppgifter i samhället och politiken. Vi går igenom olika perioder i livet, kanske som studerande, småbarnsförälder, medelålders med utflugna barn och som pensionär. Ingen period är helt utan kallelser, men kallelsen kan se olika ut under olika tider. Kanske man till sist inte orkar så mycket mer än att be. Då har man kommit till den allra viktigaste uppgiften, till fronten i allt församlingliv.

När Equmeniakyrkans bildarsamfund var unga reste många iväg som missionärer till andra länder, och många blev kolportörer och evangelister

i sin hembygd. De läste missionsbefallningen men upplevde den inte i första hand som en befallning. Det står inte heller att Jesus befallde lärjungarna att gå ut och missionera. Han befallde dem att komma till en mötesplats uppe på ett berg, men väl där fick de ingen ytterligare befallning. Jesus talade istället med dem om att gå ut och göra alla folk till lärjungar och sedan gav han dem ett löfte om att alltid vara med dem. Under väckelsen på 1800-talet såg man den här händelsen framför allt som ett löfte och ett erbjudande.

Paulus talar om kallelsen till apostel med orden "nåden och uppdraget" (Rom 1:5). "Det är nåd att få vara med", sa många förr. Gud vill hjälpa oss att på nytt se uppdragen som nåd. Motsatsen är att bli som den hemmavarande sonen i Luk 15, han som klagade över att han tjänat sin far "i alla dessa år". Han förstod inte vilken nåd det var att få vara tillsammans och arbeta med sin far.

I flera berättelser i Nya testamentet läser vi om hur Jesus bad personer i omgivningen om hjälp. Petrus fick ro ut med Jesus när han skulle predika till människorna på stranden, och Marta fick se till att stenen framför Lasarus grav togs bort när Lasarus skulle uppväckas från döden. Jag tror inte att Jesus hade varit handfallen om han inte fått den hjälpen. Han kunde ju gå på vattnet och i tro flytta berg. Men han bad om hjälp för att han ville samarbeta med människor – i gemenskap och kärlek. Så tror jag det är med kallelsen även idag. Ungefär som när en mormor frågar sina barnbarn om de vill hjälpa henne att baka pepparkakor. Inte för att det ska gå fortare, bli fler och bättre pepparkakor eller vara mer städat i köket efteråt. Utan för att hon älskar sina barnbarn och vill vara tillsammans med dem för att se dem lära sig och mogna.

Ibland behöver vi säga nej till uppdrag för att vi inte orkar eller på grund av familjen. När lärjungarna var trötta en gång sa Jesus till dem att följa med honom för att vila (Mark 6:31). Det är intressant att han även då använder orden "följ mig", precis som när han vill sända ut dem i uppdrag. Ibland är det alltså en kallelse att vila för att vi inte ska bli tröttkörda eller till och med utbrända.

Det berättas att en man under medeltiden kom till en arbetsplats och frågade två personer vad de gjorde. Båda hade precis samma syssla, men den ene suckade tungt och svarade att han högg sten, medan den andre log och sa att han byggde en katedral. Så olika kan vi se på samma uppdrag. Hoppas att du själv kan lyfta blicken, få lite perspektiv och se ditt uppdrag i livet som en kallelse från Gud. Det är nåd att få vara med.

*Text: Rune W Dahlé*n

Program

Betaniakyrkan december-februari

December

- 2 Lör 17.00 Öppning av julkrubban – Monica R Sturzenbecker, Jovita Häggmyr
- 3 Sön 10.00 Adventsgudstjänst för små och stora – Monica R Sturzenbecker, Jovita Häggmyr, Adventskören
- 5 Tis 14.00 Sångstund på Norrby Senior
18.30 Upptäck Romarbrevet, bibelstudier med Roger Samuelsson
- 6 Ons 17.00 Kvällsmat för barnfamiljer
- 9 Lör 10.00 & 10.30 Sångstund på Klosterbacken
Lör 17:00 La iglesia. Träff för spansktalande
- 10 Sön 17.00 Gudstjänst – Monica R Sturzenbecker, kören Voxette
- 17 Sön 10.00 Nattvardsgudstjänst – Sören Alnehill, Lennart Davidsson, Kristina Mattsoff
- 24 Sön 10.00 Samling vid julkrubban – Monica R Sturzenbecker
22.00 Julnattsgudstjänst i Bäckalunds missionshus – Monica & Fredrik Sturzenbecker
- 25 Mån 10.00 Juldagsgudstjänst i Betlehems kyrkan – Petter Hermansson, Kören, Lars-Ove Eriksson
- 31 Sön 18.00 Nyårsbön – Monica R Sturzenbecker, sångare/musiker från Equmeniakyrkans församlingar
19.00–21.00 Nyårsfirande med "Knytkalas"

Januari

- 1 Mån 16.00 Nyårsbön i Betlehems kyrkan – Karin Gustafsson
- 6 Lör 12.00 Världens fest i Betelkyrkan
- 7 Sön 10.00 Nattvardsgudstjänst – Monica R Sturzenbecker, Roger & Eva Samuelsson
- 9 Tis 14.00 Sångstund på Norrby Senior
- 13 Lör 10.00 & 10.30 Sångstund på Klosterbacken
- 14 Sön 10.00 Gudstjänst, Paul Enlund, Ingela Hackéll, Gunilla Olausson
- 21 Sön 10.00 Gudstjänst i Olaus Petri kyrka – Monica R Sturzenbecker
17.00 Ekumenisk gudstjänst (Ekumeniska böneveckan) – Monica R Sturzenbecker
- 27 Lör 14.00–16.00 Salig soppa – Jovita Häggmyr
- 28 Sön 10.00 Gudstjänst – Jovita Häggmyr, Noomi Bjerså, Kristina Mattsoff
- 31 Ons 18.00 Församlingsforum

Februari

- 4 Sön 10.00 Nattvardsgudstjänst – Monica R Sturzenbecker
17.00 Musik i Betania – Monica & Fredrik Sturzenbecker
- 6 Tis 18.30 Upptäck Romarbrevet, bibelstudium med Roger Samuelsson
- 7 Ons 17.00 Kvällsmat för barnfamiljer – Jovita Häggmyr
- 10 Lör 09.00 Barnkördag i Betelkyrkan
10.00 & 10.30 Sångstund på Klosterbacken
- 11 Sön 10.00 Gudstjänst – Elin Westöö, Lennart Davidsson, Gunilla Olausson
- 14 On 14.00 Sångstund på Norrby Senior
- 17 Lör 14.00 Årsmöte
- 18 Sön 17.00 Nattvardsgudstjänst "Nära livet" – Monica R Sturzenbecker, Noomi Bjerså
- 24 Lör 14.00–16.00 Salig soppa – Jovita Häggmyr
- 25 Sön 10.00 Gudstjänst – Jovita Häggmyr, Lennart Davidsson, Kristina Mattsoff

Varje vecka

Kyrkkaffe efter förmiddagsgudstjänsterna

Tisdagar 10.00 **Promenad** i närområdet, 14.00 **Stickcafé** (jämna veckor), 18.00 **Vesper**

Torsdagar 07.00 **Morgonandakt** 08.30 **Morgon med Gud**, 11.30 **Sopplunch**, 12.30 **Lunchandakt**

Fredagar 09.30–12.00 **Småbarnscafé** 13.00 **Betaniaakvarellen**

Våra återkommande samlingar gör uppehåll över jul och nyår. För startdatum se hemsida: betaniakyrkan.se

Betlehemskyrkan december-februari

December

- 3 Sön 10.00 Gudstjänst – Petter Hermansson, Engelkören, Kören, AnnaMaria T Hedin
- 5 Tis 10.00 Äntligen Tisdag (terminsavslutning)
- 9 Lör 17.00 La iglesia. Träff för spansktalande i Betaniakyrkan
- 10 Sön 10.00 Gudstjänst – Petter Hermansson, Hanna-Karin Lundblad, Roland Thapper
- 13 Ons 19.00 Vi sjunger in julen. Kören
- 17 Sön 10.00 Gudstjänst – Ulf Schöier, Kristin Ewins, Niklas Eriksen
- 24 Sön 10.00 Samling vid krubban – Petter Hermansson, Hanna-Karin Lundblad, Reidun Carlsson
- 25 Mån 10.00 Juldagsgudstjänst – Petter Hermansson, Kören, Lars-Ove Eriksson
- 31 Sön 18.00 Nyårsbön i Betaniakyrkan – Monica R Sturzenbecker, sångare/musiker från Equmeniakyrkans församlingar
19.00-21.00 Nyårsfirande med "Knytkalas" i Betaniakyrkan

Januari

- 1 Mån 16.00 Nyårsbön – Karin Gustafsson
- 6 Lör 12.00 Världens fest i Betelkyrkan
- 7 Sön 10.00 Nattvardsgudstjänst – Petter Hermansson, Anna Hultsved och Sara Löthgren
- 14 Sön 10.00 Gudstjänst – Jonas Lundkvist, AnnaMaria T Hedin
- 21 Sön 10.00 Gudstjänst – Petter Hermansson, Peo Sidblad, Magnus Jonzon. Årsmöte efter gudstjänsten
- 27 Lör 09.00 BK Blås övningsdag
- 28 Sön 18.00 Temagudstjänst – Petter Hermansson, BK Blås
- 30 Tis 10.00 Äntligen tisdag (terminsstart)

Februari

- 4 Sön 10.00 Nattvardsgudstjänst i Betaniakyrkan – Monica R Sturzenbecker
- 10 Lör 09.00 Barnkördag i Betelkyrkan
- 11 Sön 10.00 Gudstjänst – Alf Rikner
- 13 Tis 14.00 Berättelsen om byggnadsvård och Ovolin – Maths Anhammer.
- 18 Sön 10.00 Gudstjänst – Lotta Thordsson, MajLis M Hultvall, Reidun Carlsson
- 25 Sön 18.00 Temagudstjänst – Petter Hermansson, Roland Thapper
- 27 Tis 18.00 Årsmöte

Varje vecka

- Måndagar ojämn vecka 15.00 **Klimatcirkel**, jämn vecka 15.00 **Liv & tro**
- Tisdagar 10.00 **Äntligen tisdag** 12.15 **Andakt och sopplunch**
- Onsdagar 15.30 **Engelkören**, 17.30 **BK Blås**, 19.00 **Kören** (börjar med fika)

Våra återkommande samlingar gör uppehåll över jul och nyår. För startdatum se [hemsida: betlehemskyrkan.nu](http://betlehemskyrkan.nu)

Ge din gåva till

Betaniakyrkan
Bg 463 - 3517,
Swish 123 512 84 75

Betlehemskyrkan
Bg 869 - 2410,
Swish 123 680 21 85

Bild: Ove Gustafsson

Under de senaste månaderna har jag blivit kallad till olika kliniker på USÖ samt till Olaus Petri vårdcentral. Det har varit för min hälsas skull (eller brist på hälsa). Det finns en omsorg och ett vårdtänk i vårt land och jag uppskattar det, ja nästan förvånas att en gammal man får den omsorgen, även om de flesta säger att det är min rättighet.

Att få en kallelse är inte betydelselöst, vilken kallelse det än gäller. Förr i tiden minns jag att sköterskorna inom sjukvården såg sitt arbete som ett kall. Alltså ett arbete utan att känna det som ett krav, lönen och bekvämligheterna betydde inte allt. Att tjäna andra var närapå lönen nog. Idag är kallelsen inom vården nästan ett skällsord.

I min släkt har en levande kristen tro följt oss i generationer. Min mormors far upplevde en radikal omvändelse som vuxen. Den bondemiljö han levde i var genomdränkt av alkohol. Bönderna misskötte sina gårdar, skördar togs inte in utan förstördes på gårdarna. Olof Gabriel Sjöqvist hade utbildat sig till skraddare. Som sådan gick han från bondehem till bondehem och skraddade kläder åt familjerna. Efter sin Gudsupplevelse satt han i de olika hemmen och berättade om vad Gud kunde göra i en människas liv. Det blev hans kallelse. Effekten blev att många bondehem sanerades och kyrksamheten blomstrade. Detta noterade prästerna i socknen. En dag strök de ordet skraddare i kyrkboken och skrev Bönprästen O G Sjöqvist.

Min morfar var en ung glad torparson när han kom till tro. Glädjen och livsmeningen förstärktes. Vid sidan om sitt borgerliga arbete kände han en stark kallelse att predika om Guds lag och nåd. Han blev

lekmannapredikant i EFS. I morfars och mormors hem fostrades många barn. Tre av hans söner fick kallelsen att på heltid tjäna i Guds rike. En blev pastor inom pingströrelsen och två missionärer i Brasilien. Den fjärde sonen sa till mig för många år sedan: "Jag blev ingen predikant eller missionär, men jag har varit kyrkvaktmästare i snart trettio år på heltid i vår Elimkyrka, det blev min kallelse. Tror du att det går att jämföras med mina bröder?" Vi har så lätt att gradera olika insatser som mer eller mindre värda, men så fungerar det inte. Mina tankar går till Jesus då han såg alla som gav sina penningssummor i offerkistan. När sedan änkan kom och lade ner sin minimala gåva prisade Jesus henne och menade att hennes gåva var större än alla de andras. Kallelsen kan betyda en liten gärning eller ett livslångt tjänande. Självt har jag fått leva i en personlig kallelse i 70 år. Det har varit en kallelse som jag i tacksamhet burit och blivit buren av.

"Jag blev ingen predikant eller missionär, men jag har varit kyrkvaktmästare i snart trettio år på heltid i vår Elimkyrka, det blev min kallelse. Tror du att det går att jämföras med mina bröder?"

Men med en kallelse ligger det inte endast en hedersam känsla av att vara utsedd för något gott. Det kan innebära både vånda, oro, ensamhet och att inte vara förstådd. Aposteln Paulus ger exempel på det bland annat i andra Korinthier-

brevet. (Läs gärna det brevet en gång till och notera hur det kan vara att vara kallad.)

Du är kallad till något speciellt. Det behöver inte vara märkvärdigt, men någonstans finns det en gåva eller läggning som du kan se som en kallelse från Gud. Använd den, var glad över den, nedvärdera inte din gåva, den behövs i församling och samhälle.

Text: Sören Alnehill

VIDAKYRKAN en ny församlings- gemenskap i Örebro

Resan att plantera det som idag är *Vidakyrkan* började som allt annat i Guds rike i det lilla – i tankar, längtan, samtal och bön. Det skedde i Equmeniakyrkan nationellt, lokalt här i Örebro bland Equmeniakyrkans befintliga församlingar, och bland oss i grundarteamet. För ca tre år sedan började vi i grundarteamet samtala om och be om möjligheten att tillsammans grunda en församling. Från vårt håll kan vi tala om framförallt två rottrådar som ledde fram till ett planterande. En rot i Chile med erfarenhet av församlingsplantering där, och en från svenskt håll genom exponering för församlingsgrundande i Sverige och med goda erfarenheter på lärjunga- och missionskolan Apostlagärningarna 29. Församlingsplanteringen bär sedan några månader namnet *Vidakyrkan*, ett namn som speglar båda dessa rötter – där det svenska ”kyrkan” kombineras med det spanska ”vida” som betyder liv.

Vidakyrkan är idag en församlingsplantering inom Equmeniakyrkan med ett stort fokus på gemenskap och relationer. Varje vecka möts vi hemma hos varandra för måltidsgemenskap, samtal och bön. I övrigt har församlingen inte mycket av egen verksamhet utan betonar evangelisation och diakoni genom vardag och gemenskap. Saker som flytt hjälp, födelsedagar, grillkvällar, läxhjälp, stödsamtal, bio, pubquiz och sagoläsning är några exempel på sådana tillfällen och får ofta kombineras med mat, bön och goda samtal. Som du kanske anar av detta gläds vi och sympatiserar med Equmeniakyrkans vision om att vara ”en kyrka för hela livet”.

Förutom detta uppmuntrar vi varandra att ta till vara på våra olika personligheter och gåvor och att finnas med på olika håll där vi kan vara med och bidra. För vissa är det att ta tid för familj och

vänner, för andra kan det vara att medverka i gudstjänster och verksamheter – detta sker då genom andra församlingar och sammanhang. Utöver detta finns vi ibland med på ”Conversation Café” och ”Pannkakskyrkan” – ekumeniska initiativ som sker i Örebro.

Just nu befinner vi oss i *Vidakyrkan* i en fas där flera nya på kort tid hittat in i vår gemenskap. Några kämpar med svenska språket, flera med psykisk ohälsa, och några är nya i tron. Några finns redan med i en etablerad kyrka, en del ser då *Vidakyrkan* som ett komplement, andra upplever det svårt att komma in i gemenskapen i den mer etablerade församlingen. Under två samlingar i början av november såg vi vår gemenskap gå från ca 10 till 20 regelbundna deltagare och vi märkte direkt att de flesta nya hade kommit för att stanna. Detta är förstås en glädje, men innebär också nya utmaningar att navigera kring. Bland de största glädjeämnen finns att höra nya personer på kort tid uttrycka vad gemenskapen får betyda för dem, hur de känner sig sedda, respekterade och uppskattade, och att se dem möta Gud genom gemenskapen, för att sedan

bjuda in egna vänner för att de funnit något gott. Bland utmaningarna finns att få plats rent fysiskt i våra hem, att fortsätta att verkligen möta varandra, dela livet och vardagen även när vi sociologiskt överskridit ett ”en-gruppsformat”, och att tillsammans se och anpassa oss till dem som behöver extra stöd.

Alla i grundarteamet älskar kyrkan, och har många år av goda erfarenheter av församlingsliv i etablerade församlingar. Samtidigt konstaterar vi att det som nu sker i hög utsträckning är möjligt för att vi frigjort tid och energi från andra former av församlingsengagemang, för att ha tid för gemenskap och relationer – med varandra och med nya människor. I denna gemenskap är Jesus en självklar grund och anledning, och hans kärlek, nåd och kallelse till efterföljelse präglar hur vi möts och vad vi vågar och vill dela med varandra.

I tacksamhet över att få vara kyrka tillsammans med er och hela Guds församling i Örebro!

Text och foto: Emanuel Bratt

KLIMATCAFÉ

Under tre torsdagskvällar i höst har Equmeniakyrkorna i Örebro tillsammans anordnat föreläsningar om hur vi kan leva mer hållbart. Under våren antog församlingarna en hållbarhetspolicy och höstens föreläsningar kan ses som ett sätt att ge oss mer kunskap och fördjupning kring vårt fortsatta arbete med dessa frågor. Allt för att försöka ta vårt ansvar tillsammans för Guds skapelse.

Kvällarna har inletts med soppa och pannkakor och sedan fortsatt med föreläsningar:

28 sept Sara Bronner, klimatstrateg i Svenska kyrkan i Örebro. Hon talade om varför kyrkorna ska engagera sig i klimatfrågor och om erfarenheterna från Svenska kyrkans arbete med dessa frågor.

Sara menade att det är en självklarhet att vi som kyrkor tar ansvar för den fantastiska skapelse Gud gett oss – att vårda och värna vår jord, våra resurser och ta ansvar för allt som finns på den. Vi inspirerades av det arbete hon varit med och utvecklat i Örebro. Om du vill läsa mer om Sara och hennes arbete så finns en intervju med Sara (gjord av Rolf Johnsson) och publicerad på Betelkyrkans hemsida under Liv i Centrum den 3 oktober.

19 okt Karin Gustavsson, docent i sociologi och arbetar med miljösociologi vid Örebro universitet. Karin är också ordförande i Betlehemskyrkan. Hennes föreläsning handlade om Hållbar utveckling – vad handlar det om egentligen?

En lärorik föreläsning som också ledde till goda samtal. Vi fick förstå hur oerhört komplexa hållbarhetsfrågor är, hur det mesta hänger samman på vår planet. Natur – samhällsorganisation – ekonomi. Hållbarhet har dryftats länge. Bruntlandrapporten

(1987), Vår gemensamma framtid, anger en definition och mål för hållbar utveckling: ”Hållbar utveckling är en utveckling som tillfredsställer dagens behov utan att äventyra kommande generationers möjligheter att tillfredsställa sina behov.”

16 nov Åsa Callmer, forskare i miljösociologi vid Örebro universitet, bland annat om konsumtionsvanor. Hon talade om tillräcklighet och (o)hållbara livsstilar.

Ännu en mycket givande föreläsning i Centrumgården, Betelkyrkan. Åsa talade om tillräcklighet och om den rika världens överkonsumtion och hur vi behöver hjälpas åt att ställa om till hållbara livsstilar i vårt samhälle – livsstilar som ryms inom planetens gränser och med rättvisa villkor. På en fråga om kyrkan kan bidra svarade Åsa att absolut kan kyrkan visa på andra viktiga värden än konsumism och att kyrkan har ett synsätt där man har ett ansvar för skapelsen.

Många har deltagit i kvällarna, mellan 35 och 50 personer.

Gruppen som utarbetade vår gemensamma hållbarhetspolicy tog också på sig att planera för föreläsningarna sen vi fått klartecken från Samarbetsrådet. Några har lämnat gruppen av olika praktiska skäl men de flesta församlingar är representerade.

Förhoppningen är att vi ska kunna få fortsätta med dessa utåtriktade föreläsningar och att vi då kan alternera mellan de olika Equmeniakyrkorna i Örebro.

Text: Reidun Carlsson och Gunilla Lillhager

Här kommer några tips från klimatnätverket på vad vi kan göra i vår vardag:

Börja med varannan!

Att ändra sin livsstil är svårt, men nödvändigt om vi ska klara KLIMATKRISEN. Vi gjorde det under PANDEMIN, så vi vet att VI KAN! Börja med varannan så går det lättare t ex

- ◇ Byt varannan bilresa mot cykel, buss eller gå
- ◇ Varannan långresa med tåg
- ◇ Vartannat inköp på second hand
- ◇ Varannan dusch som snabbdusch
- ◇ Byt varannan hamburgare mot halloumi/grönsaks-burgare

Mer tips på [wwf.se/klimat/det-har-kan-du-gora/](https://www.wwf.se/klimat/det-har-kan-du-gora/)

Bön ur Rop av kärlek (Equmeniakyrkan):

Skapelsens Gud, tack för Jorden, denna vackra planet, vårt hem i kosmos. Tack för det rum du har skapat för oss och allt levande. Befrielsens Gud, hjälp oss att, tillsammans, välja ett sätt att leva som är i harmoni med de villkor som planeten sätter för oss. Vi ber om vishet för alla som fattar beslut som påverkar livsvillkoren för allt som lever på jorden. Livgivandets Gud, ge oss glädje, hopp och mod att vara med och värna skapelsens mångfald. Gör oss uthålliga i bönen, modiga i våra handlingar och visa i våra sinnen. Tack att din kärlek bär oss!

Årsmöte i Betaniakyrkan

Församlingsledningen kallar och välkomnar alla medlemmar till årsmöte 2024 lördag 17 feb kl. 14.00.

Du som vill avsäga dig ett uppdrag i församlingen bör meddela valberedningen innan årsskiftet. Valberedning: Torbjörn Welamsson, Hans Borg och Leontine Adamah.

Årsmöte i Betlehems kyrkan

Årsmöte 1 med idé-samtal blir efter gudstjänst och kyrkkaffe den 21 januari 2024.

Årsmöte 2 med alla val blir tisdagen den 27 februari kl. 18.00.

Du som vill avsäga dig ett uppdrag i församlingen bör meddela valberedningen innan årsskiftet. Valberedningen: Reidun Carlsson, Ann-Charlotte Mellåker, Kristina Tengå.

Ekumeniska böneveckan

Böneveckan för kristen enhet är världens största ekumeniska manifestation som genomförs samtidigt i cirka 120 länder. Den infaller 18–25 januari, alltid samma datum varje år.

Temat för böneveckan 2024 har tagits fram av en ekumenisk arbetsgrupp från Burkina Faso utifrån liknelsen om den barmhärtige samariern från Lukasevangeliet kapitel 10. Där beskrivs hur en laglärd frågar Jesus vad han ska göra för att få evigt liv. Jesu svar tecknar en bild av en kärlek som sträcker sig långt bortom de gränser den laglärde kunde föreställa sig.

Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv. Lukasevangeliet 10:27

Under den ekumeniska böneveckan bjuder Örebro kristna råd in till bönesamlingar i olika kyrkor i vår stad. Mer information om samlingarna kommer framöver.

Se, vilket hopp! - Equmeniakyrkans temaår 2024

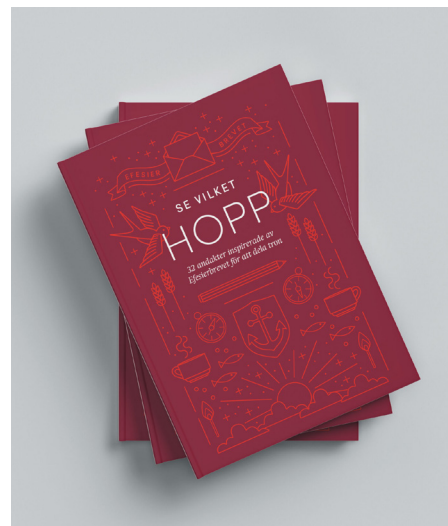
Från Markusevangeliet och Apostlagärningarna, till poddar om Filippobrevet har vi nu nått Efesierbrevet. Tillsammans med hela Equmeniakyrkan får vi inspireras och utmanas till att fördjupa vår relation med Jesus genom Bibeln.

I december släpps andaktsboken *Se, vilket hopp*, som är tänkt att kunna användas som andaktsbok för veckan, men också som inspiration inför söndagens gudstjänst. Boken kommer att delas ut i våra församlingar.

Från och med den 30/11 kan du följa en bibelläsningssplan digitalt i appen ”Bibeln” skapad av Youversion. Ladda ner appen där du brukar ladda ner appar, öppna appen och sök sedan på ”Se vilket hopp”.

Inför temaåret finns också texter till en predikoserie eller ett alternativt kyrkoår att använda i gudstjänsten eller vid andra samlingar.

Equmeniakyrkans fem församlingar i Örebro kommer att lyfta temat vid gemensamma ”Kyrksöndagar” under året. Under våren träffas vi 3 mars i Betlehem och 5 maj i Betania. Britta Bolmenäs, som är Equmeniakyrkans nya chef för enheten församlingsliv och utveckling är gästföreläsare vid vår första samling i mars.

Kontakter

Betaniakyrkan

Venavägen 21, 703 65 Örebro
Tel Exp 019 31 02 90
exp@betaniakyrkan.se
Bg 463 - 3517, Swish 123 512 84 75
betaniakyrkan.se

Församlingsföreståndare/Pastor

Monica R Sturzenbecker

Tel 073 079 85 35

monica@betaniakyrkan.se

Lediga dagar: måndag, fredag

Diakon

Jovita Häggmyr

Tel: 070 585 75 36

jovita@betaniakyrkan.se

Ledig dag: måndag

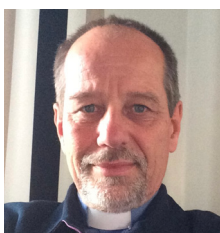
Fängelsepastor

Paul Enlund

Tel 076 023 54 23

paul.enlund@equmeniakyrkan.nu

Arbetar: onsdagar

Sjukhuskyrkan

Sjukhuspastor

Jonas Lundkvist

Tel 019 602 23 50

jonas.lundkvist@regionorebrolan.se

Betlehemskyrkan

Sturegatan 9, 702 14 Örebro
info@betlehemskyrkan.nu
Bg 869 - 2410, Swish 123 680 21 85
betlehemskyrkan.nu

Församlingsföreståndare/Pastor

Petter Hermansson

Tel 072 565 24 60

petter@betlehemskyrkan.nu

Lediga dagar: fredag, lördag

Körpedagog

Kersti Esselwall-Smårs

Tel 076 036 3219

kersti@betlehemskyrkan.nu

Arbetar: onsdagar

Redaktion

Gunnar Carlsson, 070 637 82 65
gunnar.ca@telia.com

Monica R Sturzenbecker, 073 079 85 35
monica@betaniakyrkan.se

Petter Hermansson, 072 565 24 60
petter@betlehemskyrkan.nu

Sören Alnehill, 070 545 18 69
alnehill97@outlook.com

Fredrik Sturzenbecker, 073 276 11 32
fsturzenbecker@gmail.com

Övrig information

Ge gärna ett bidrag till församlingarnas Swish eller Bankgiro för tryckkostnader (se s. 9)
Kultur och studieverksamhet sker i samarbete med Studieförbundet Bilda.

”Om Jesus ber att få låna din båt gör du klokt i att säga ja”

Bild: Monica R Sturzenbecker

Alla är kallade av Gud. Han kallar oss först och främst till att bli älskade av honom. När vi tackat ja till den inbjudan får vi också en andra kallelse, en möjlighet att vara medarbetare i Guds uppdrag att sprida hans rike här på jorden. Den andra kallelsen ser olika ut för alla människor och kan också vara olika i olika perioder av livet. Men... hur ska jag veta vad mitt bidrag till Guds uppdrag är? Hur ska jag veta vad Gud vill med mitt liv? Min erfarenhet är att Gud har mängder av sätt att visa oss vad han vill. Han använder sig av det sätt som funkar bäst för mig och dessutom är han oerhört fantasifull.

Efter 20 år som musiklärare kände jag att jag ville göra något annat och började läsa teologi. Min längtan var att på något sätt få arbeta i församling. Efter ett par års studier skulle den församling jag då tillhörde anställa en ny barn- och ungdomsledare och jag bestämde mig för att söka tjänsten. Men när jag hade lämnat in min ansökan började jag få kalla fötter. Jag blev osäker på om det var rätt för mig, om jag skulle klara av uppgiften? Det gick så långt att jag till och med kontaktade rekryteringsgruppen och tog tillbaka min ansökan.

En dag när jag var ute och gick lyssnade jag på en inspelad predikan av Tomas Sjödin. Han predikade utifrån texten då Jesus kallade på Simon Petrus och vid ett tillfälle bad att få låna hans båt (Luk 5:1–11). Tomas säger ”Jesus ber att få låna Petrus båt, hans yrkesliv, det han har investerat i, hans tid, för att låta det sitta ihop med någonting större.” Rubriken för Tomas predikan var ”Om Jesus ber att få låna din båt gör du klokt i att säga ja.” Den där predikan,

de där orden träffade mitt i prick och de fick mig att våga. Jag ringde tillbaka till rekryteringsgruppen och sa att jag trots allt gärna ville söka tjänsten, vilket också ledde till att jag i fem år fick förmånen och nåden att arbeta i församling med inriktning barn och familj. (Tomas predikan är verkligen bra och finns på YouTube för den som är intresserad.)

Gud är fantasifull och när han kallar oss använder han sig av det sätt som funkar bäst för oss. Jag är en riktig landkrabba och har inte mycket erfarenhet av båtar eller fiske, men berättelsen om Petrus har Gud ändå använt även vid ett annat tillfälle. Vintern 2020 var jag på retreat och en av dagarna fick vi just

Men... hur ska jag veta vad mitt bidrag till Guds uppdrag är? Hur ska jag veta vad Gud vill med mitt liv?

den här texten att meditera över. Precis före retreaten hade jag hört talar om pastorstjänsten i Betania. Jag hade en önskan om att gå vidare, att pröva något nytt, men var åter osäker på om uppgiften var för svår för mig. Den här gången fastnade följande ord i mina tankar, ”Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där.” Gud kallade på mig igen. Visst innebar den nya uppgiften att ro ut på djupt vatten där jag kände mig osäker, men där fanns Jesus med mig i båten.

Jag vet inte på vilket sätt Gud leder dig i livet, vad han använder för vägar att nå ditt inre. Däremot är jag säker på att han kallar dig att sprida hans rike där du är. Ibland kan vi behöva någon annan som lyssnar på våra funderingar kring Guds kallelse. Vi kan behöva andlig vägledning och det görs bäst tillsammans med någon man har förtroende för och som själv söker Guds vilja. Det är inte lätt att veta vad Gud vill med vårt liv, men kom ihåg att om Jesus ber att få låna din båt gör du klokt i att säga ja.

Text: Monica R Sturzenbecker